

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET HAVONKÉNT MEGJELENŐ HIVATALOS LAPJA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOLOZSVÁR.
Majális-utca 24
Telefon 21-58 sz.

Felelős szerkesztő és kiadó:

TÖRÖK BALINT
az EME tb. alelnök-főtitkára.

A M. K.-t az E. M. E. tagjai
4 Pengő évi tagdíj ellenében
tagsági illetmény fejében
kapják.

Vándorméhészek a Mátrában

Mint már beszámoltunk, bár az idei vándorlás a Mátra akác-erdeibe nem jól sikerült, akinek megfelelő szellőzővel ellátott kaptárai voltak, az nem fizetett rá. Családonként 17—20 kg. súlygyarapodás június első napjaiban, az alföldi akácvirágzás után, feltétlenül megérdemli a fáradságot azért, mert minden további napos szép idő 2—6 kg. többletet adhat s ezt csak ott lehet kivárni.

Eltekintve ettől, ha valaki tanulni akar vándorméhészkedést s kevés családdal, vagy méh nélkül tölt ott néhány napot, célt fog érni. Meg lehet látni a Boczonádi fekvőkaptárak versenyen felül álló előnyeit és elrettentő példákat is, olyan kaptárakat, amiről ott helyt megállapíthatja, hogy ilyenekkel aztán nem szabad útra kelni. A salgótarjáni váltókezelő kertjében dúcba rakott sok kétsoros országos kaptár és a mellettük halombasépt 3 vékányi méh-hulla még most is szemem előtt áll.

Ott láttam eddig Magyarország legszebb méhészetét, a leggazdagabb felszerelést és a legnagyobb vándorlási tapasztalatokkal rendelkező méhészünket. Gerő János mérnök, bányafőfelügyelőt. Bár méhészete, méhészkedése, berendezése külön tanulmányt érdemel, tapasztalatai pedig kincset érnek s kár, hogy egészségi állapota még

nem engedte meg azoknak közkinccsé tételét, megpróbálom nagyjában ismertetni az ott látottakat.

Délkeleti napos fekvésű gyümölcsös kertjében van elhelyezve a méhes álló része, jelenleg a rajok és a fejlett családok kisebb része, mintegy száz darab. A mézelő családok nagyrésze, kettőszáz fele a nagy méhész-áradat miatt mintegy 10 km.-re beljebb van víve az erdőbe egy tisztásra. Méhészkedni fizetett alkalmazottakkal kielégítően nem lehet. Ezért állománya most is igen nagy a személyes állandó felügyelethez és eddig gyengébb, de most már javuló egészségi állapotához mérten.

A legszembeötlőbb a látogatónak a kaptárok, méhesek, pavillok, méhész felszerelések rendje, pontos elhelyezése és olyan tisztasága, mintha patika volna minden helyisége. Az 1. számú képen jobb oldalt a mérleges kaptár van külön fedél alatt, középen dolgozószoba.

A kaptárak vadonatúj kinézésűek. Van saját villanymotor hajtásra berendezett magasnyomású fűvókészüléke a kaptárak festésére és így azokat akár évenként is újra festetheti. Erre azonban nincs szükség, mert a most használt ú. n. ezüst-thermont legalább 3 évig állja az időjárás viszontagságait.

A képen látható dolgozószobában van elhelyezve a villanyfűtéssel és önműködő hőszabályozóval ellátott anyakeltető szekrény. Ebbe kerülnek az érett és kikelés előtt álló anyabölcsők külön kis kalitkákban. Naponta többszöri megfigyeléssel, a kikelt anyák életét nem veszélyeztetni az előbb kikelt anya, vagy a család rajzásról való lemondása és kikelés után a pároztatóba kerülnek.

1. sz. Gerő János mérnök, bányafőfelügyelő méhészetének részlete Salgótarjánban.

Annyi pároztató kaptárkája van, hogy egyszerre félállománya részére neveltetet és pároztathat anyát s így 2 turnusban az egész állományt el tudja látni a tetszés szerint kiválasztott, nemes anyákkal. A modern anyanevelés minden segédeszköze, amit csak német, angol folyóiratokból megcsinálni érdemesnek tartott, mind megtalálható ott.

Az egész méhészet nagyszerűségének titka talán éppen a legkoroszerűbb anyanevelésben van. Még mély benyomást tett ránk azon elbeszélése, hogy méhészkedése fennállása óta 4—5 esetben olyan katasztrófa érte állományát, hogy 2—300-as állományából 30—40 családja maradt. Megmaradt azonban a lépkészlet és minden felszerelése. Emberfeletti erőfeszítéssel vidékről összeszedett kasokból, országos kaptaras családokból azon-

ban mindig még azévből visszaállította a százas létszámot, de azonfelül is *mindeniknek saját állományából még azévből új anyát nevelt*, ahogy saját kifejezésével elmondja: „*átnevelte az anyákat*“ és az évvégi tarlóvirágzásból még igen nagymennyiségű, 80 q mézet is pergetett.

Természetesen ahhoz, hogy ilyen katasztrófális évben is el tudjon helyezni 80 q. mézet, edény is kell. Láttunk 6 darab óriási pergetőhöz hasonló, egyenként 500 kiló méz befogadására alkalmas, vastag bádogból készült méztartályt. Alsó kifolyó csövének kinyitásakor a méz olyan erővel folyik ki, hogy emberi erővel a dugót nem lehet biztosan bedugni. Ollószerűen ráhajtható, becsiszolt fém elzáróval állítják el a folyást. Van ezeken a tartályokon kívül 50 kilós mézes bádog 200 körül. Ezek a kannák lécből készült védőkeretben állnak, úgy, hogy egymásra rakhatók szállításkor. (L. 2. sz. képünket.)

A vándortanyára 2 préselt szalmából készült, szétszedhető falu pergetőbarakk is tartozik. (3. sz. képünk.)

Egy Svédországból szerzett préselt, könnyű fapótanyaggal most kísérletezik.

Pergető 3—4 is van, ezeknek kivitele elsőrangú. A debreceniek háromszor két és háromszor három keretet egyszerre magába fogadó pergetőjének tökéletesített formája.

Valóságos remekmű a nagy teljesítményű, tisztavörösréz viaszpergetője. Egy pergetőhöz hasonló zárt tartályba gőzt vezet akár az alatta levő víz melegítésével, akár egy gőzkazánhoz való kapcsolással. A pergető közepén rostaszövetes, kivethető rekeszekbe kerül az összetört lép. átmelegszik, kipergeti a viaszt és a sonkoly

valósággal szárazon kerül ki a gépből.

Hasonlóképpen sikerült alkotás a vándorláshoz tartozó szerszámos láda és fedelező láda is. Minden, ami kell benne van, semmi felesleges. A benne levő dolgokról pontos leltár, utasítás a kezelőnek és kívülről olyan, mint egy kaptár. Idegen alig találja rá.

A drótot villamos árammal egy elmés szerkezet segítségével melegíti fel és süllyeszti be a mülépbe és a kerethez nem kell így ragasztani, mert mind a négy keretléc közelében halad egy-egy szál drót.

Külföldön viaszpergetője, mülépdrot-melegítője, szerszámos ládája és fedelezője szabadalmazva volna és nagy kelendőségnek örvendene. Minden kaptárhoz számozott külső, egyik röplyukhoz illő etetőládikó és az egész homlokfalat betakaró rostaszövetes keret van készítve és mértani pontossággal összerakott halmokban raktározva.

A cikk és közlönyünk keretei nem elegendők ahhoz, hogy mindazt, amit ott megvalósítva láttunk, részletesen ismertessem. A vándorlás terén úttörő munkát végzett, a méhlegelők felkutatására Boczonádi Szabó Imre és Horváth Andor karancssági erdőfőmérnökkel annyit költöttek, hogy az valószínű tudományos kutatómunka, állami intézménynek becsületére váljon. Épp ezért ismétlem, kár, hogy leszűrt eredményeit nem tehetted eddig sem közkinccsé, sem pedig méhészetének és munkájának tovább folytatására nem nevelt tanítványt. Talán a gondviselés megengedi, hogy megtehesse.

A többi jelenlevő méhészek és méhészetek a legkülönbözőbb anyagot képviselték s elsorolok egy néhányat csak mutatóba.

Legmutatósabban volt letelepedve a fehérhajú Vidák Emil szabadkai (palesi) Máv. nyugdíjas (4. sz. képünk.) Városi embernek

a méhészkedés ilyen módja eszményi valami. Egy kis sátor, szabad levegő, a méhek boldog zsongása és lehetséges, hogy sok méz. A kellemes és hasznos találkozása. Kaptárain a bővebb szellőzést igyekeznek megvalósítani s így a fenékdeshkán mintegy 20×40 cm-es rostaszövetes betétet alkalmaz. Saját bevallása szerint ki-

2. sz. Mézeskanna védőburkolatban. Így rakható több sorban egymásra.

tűnő, csak a rakodáskor több vigyázatra van szükség. Van egy igen elmés rajfogó szerszáma, egy német folyóirat után csinálta, már 20 éve. Egy 70 cm. hosszú, 18 cm. átmérőjű, vastag papírból készült henger, olajjal vízhatlanítva. Alsó fele befenekelve, felső széle bádogszegővel erősítve, két végén egy-egy rúdmege erősítésre alkalmas fül. A belvilág oly szűk, hogy benne nem tud felrepülni a méh. Könnyű, hosszú rúddal lehet vele bánni. Kitűnő etetője van a méztérben. Igen érdekes élményei van-

nak a régi Jugoszláviához tartozó területekről. Mint vasutat és méhészt a belgrádi minisztérium rendelkezte, vele a vándorméhészkeedés megkönnyítésére tervezetett dolgoztatott ki. A tervezetet szőrőszóra elfogadták s fejlődhetett is ott ki olyan vándorlás, hogy a békeidőig olyan mi sem remélhetünk. Hogy csak egy-két részletintézkedést említsek, a kaptárakat teherárúként számolták el és mégis gyorsárúként kezelték, a kaptárakat akármilyen típusúak voltak,

3. sz. Gerő János pergető sátrai az erdőtisztáson.

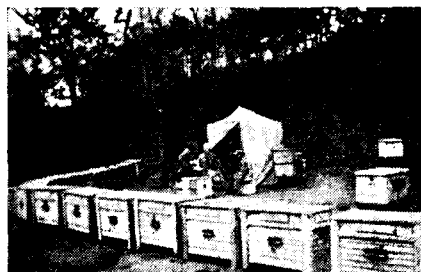
20 kilós átalánysúllyal számolták, úgyhogy a dalmát partokra, 800 km.-re pengős áron juthatott el egy kaptár narancsvirágzásra. Szemtanúja volt Mostarban érdekes vándorlási módnak. Ott az orvosi zsálya és egy vreszág nevű növény tömegesen virágzik és pedig a völgyben előbb és fokozatosan halad fel a havasig. Az ottani méhészek egyszerű méhlekásaikat számárháton viszik fennebb-fennebb, míg őszire óriási mennyiségű mézet hozhatnak le eladásra.

Elmondotta még, hogy a szabadkai állomásról 27 vagonból álló külön méh-vonat jött a Mátarába. A mai közlekedési nehézségek miatt délután 1/23-tól másnap este 6-ig tartott az út. Szabó Péter 100 családdal jött, bár 11 óráig tartott az út és személyvonathoz csatolták vagonját, 1 családja le-

fulladt és 12 családnak kétharmad része.

Merkovics Miklós ny. erdész ugyancsak Szabadkáról jött 37 darab kaptárral, ép 3 fuvarra való rakományal.

Gyenesné Sörös Mariska aszszony létere 80 családdal van itt, 3 családja teljesen lefulladt góromba tolatás miatt. Az volt a baj, hogy a vagon a mozdony mellett volt. Ha akármelyik állomáson tolatni kellett, a mozdony ment, de vitte a méhesvagonot is magával.

4. sz. Balról Balogh Jenő, Vidák Emil és eikkfő a tanyán.

Úgy látszik külön rosszindulatú vasúttasokra akadt.

Kikérdezve a délvidékieket, elmondották, hogy akáccal együtt és utána virágzik a kutyatej, különösen Kiskúnhalas mellett a Pirtók tanyán és Szabadka több ezer hold vidékén, mintegy 500 hold homokbuckás helyen, igen jól mézel. A repcén az idén 15 kg., gyümölcs virágzáson 6 kiló súlygyarapodásuk volt.

Ugyancsak a Bácskából vannak topolyaiak: Szabó Péter 102, Kovadik 100, Némeli Károly 127, Tölgyesi Félix 30, Kovács 10, péterréveiek; Molnár Vince, Nagy András százan felül. Kitűnő kaptáraik készítője Tölgyesi Bácsotólyáról.

Egy másik csoport Mélykútról való, Balogh Mátyás gazd. gépész 58 családdal Károly-féle egyete-

mes kaptárban. Molnár János 60 holdas gazda 65 családdal. A földnél is jobban szereti méheit. Mézsáros István asztalos 85 családdal.

Visi Gyula aszódi méhészt saját szerkesztésű 39×24 cm. keretméretű 264 családdal van a vasúti töltés szomszédságában egy kertbe telepedve. Mellette Vincze Béla szabómester 28 darab kishoczonádi kaptárral, Papp Gábor 52 darabbal. Csütörtökön hajnalban zárta le méheit, szombaton reggel eresztelte ki. Tett mindenkinek két vizes keretet és az úton permetezte őket a rostszöveten keresztül. A mézes kereteket biztonság céljából kipergette út előtt. Ők is a mozdonyvezetőre panaszkodtak. Úgy tolatott, hogy a kaptárok majd összetörtek.

Kiskunhalasról 196 családot számoltunk össze. Úgyes kaptárai vannak László Antal gazdának (Hunor 40×25 cm.). A télen 50 pengőbe került darabja. Cserkő Ferenc 51, Koszó Imre 44, Berki Mihály 15, Ternyák Károly 11, Nagy János 32 családdal szerepel. Két vagon töltöttek meg, egyenkint 50 mázsával.

Egyik csoportot a költségek iránt kérdeztünk ki. Püspök-ladánytól addig (Salgótarján főállomás) 191 km.-re van, a vagon 109 pengő volt. A lerakóhelyre kitolatlásért fizettek 8 pengőt, fuvarosnak 4 szállítmányért 120 pengőt.

Vendéglátónk, Gerő János bányafőfelügyelő jóvoltából a szomszéd 3 községbe, így Zagyvarónára is kimehettünk. Ott minden kertben egy-két méhészt van betelepítve. Ott ismertük meg dr. Seregélyit is Pécsről, aki az ügyvédségnél is jobban szereti a vándorméhészkedést. Úgy ismeri a vándorhelyeket, mint a tenyerét.

Vonattal a következő állomásig, Szamoskövőfaluiig mentünk ki Ba-

logh Jenővel s ott a bazaltbánya melletti holtvágány hosszában Kasuba Lajos asztalos, Sovány János asztalos, Borbély András eszmadia és Zsigmond Sándor cipész vannak hosszú sor méhesaláddal lerakódva az andrástelki, Bukovinából hazatelepített székelyek papjával és tanítójával egy helyen. Képüket a M. K. múlt számában a 135. oldalon közöltük. A hátsó sor a szarvasiaké. Igen életrevaló felhajtható, a kaptár alól ferdén kinyúló kaptárlábakat használ Kasuba Lajos. Neki is, Sovány Jánosnak is kitérő, végig szellőző Boczonádi kaptárai vannak, a M. K. múlt számában a 136. oldalon az ő kaptáruk van fényképen bemutatva. Zsigmond Sándor igen ügyesen oldotta meg a bőrlemezhiányt. A cipésziparban használatos, ú. n. faktuszpapírt megáztatja, hogy rászabhassa és hajthassa a fedélre, mert másképp törik. Azután megszáritja, olajjal bőven beitatja s azután felszegzi. Olyan kemény lesz, akár a deszka. Itthon magam is kipróbáltam, csak kissé igen megolajoztam, s attól darabig lágy lett.

Úgyanitt táborozott Szabály Mihály Majsából (Bácska). Nagy Sándor Bácskossuthfalváról és végül Bognoczky József andrástelki tanító, kitől 1924-ben Nagyenyeden a Bethlen-kollégiumban váltam el s most találkoztam újra. Ő a Mátrából még a Kelemen-havasra is felvitte méheit, sok nehézséggel, de nem eredménytelenül. Megkérem, hogy számoljon be nekünk a következő számban.

Sok veszedelme, nehézsége van a vándorlásnak, de a többtermelésnek, különösen Erdély sokezer eredménytelenül vergődő méhészeitének, igen biztató eszköze és reménysége.

Dr. Mocsi Károly.

Gazdátlan rajok

Heinrich Schmidt cikke a „Deutsche Bienenwirtschaft“-ból.
Fordította: Dr. Mocsai Károly. (1943. májusi szám.)

Nagyon valószínű, hogy a méhészek nagyobb része nem sejtí, hogy a környékén egy rajzasi idény alatt hány raj száll el. A méhészek azon kisebb része, amelyik valami közelebbit tud erről, sem nem beszél, sem nem akar róla beszélni. Kétségbevonom, hogy ez utóbbiaknak volna igazuk, mert emiatt a tájékozatlanság miatt igen komoly értékek mennek veszendőbe.

Amit erről a kérdésről a következőkben elmondok, az saját tapasztalataimból való.

1937 májusában egy méhész Rastatt környékén, a községtől s így a legközelebbi méhésztől 2½ km. távolságban pár lépes ládát állított a sűrű erdőbe. Május 14-én az első, augusztus 8-án az ötödik raj költözött bele. A következő évben a Rajna mentén kerekén 3 km. hosszúságban 5 ilyen ládáskát helyeztet el. Tizenhat raj használta fel a jó alkalmat, az előző évnek megfelelő időszak alatt és ahelyett, hogy tönkrement volna, a ládikákat választotta lakásul. Körülbelül ugyanezt az eredményt érte el 1939-ben is.

Honnan jön tulajdonképpen ez a sok raj? Ritkán jön lelkiismeretes méhész méheséből. Megtörténik, hogy jó méhésztől is elszökik néha egy-egy raj: mindenesetre a legtöbbje olyan méhesből jön, amelyeknek tulajdonosai egyáltalán nem figyelik, hogy családjuk rajzani készül, avagy már rajzott is.

A rajok nagyság és minőség tekintetében igen megoszottak. Voltak nagyon jóknak, közepeseknek és egyenesen nyomorúságosoknak mondatók. A rajok különféleségét a következőképpen magyarázom:

Először is hajlékukból nem jönnek ki egyforma erősen. A jó erős rajok igen rövid idő alatt értek az erdőbe, ősi otthonukba és hajlékot találtak. A közepes rajok már több napos késés után találták meg a helyüket, ezalatt a magukhoz vett 3 napi ételmet elfogyasztották és közben a méhek egyrésze elveszett. A rajok harmadik faja úgy nézett ki, mintha már hetekig laktak volna valahol és az éhség és az időjárás viszontagságai egész kis maréknyira zsugorította őket.

Hol telepedtek volna le ezek a rajok, ha nem találták volna meg ezeket a ládikákat? Odvas fákban? Mai napság kevés ilyent lehet találni. Az a fa, amelyikben nagyobb odú van, beteg s ezt az erdőkezelőség ki szokta irtani. Minden raj egymásután, gyorsan tönkrement volna. Hosszabb ideig tartó hűvös esős időt elegendő védelmet nyújtó hajlék nélkül át sem élnek.

Nem kár hogy mindezt a sok rajt szomorú sorsukra hagyjuk? Helyes-e tehát szemrehányást tenni az olyan méhésznek, aki az ilyen halálraítelt rajokat megmenti? Nem, megfordítva kellene lenni. A lehető legtöbb ilyen rajt meg kell menteni s a megmentő méhésznek köszönetet kell mondani. Csak feltevéis az, hogy az ilyen kihelyezett rajfogó ládák a méh lakásból is odaesalogatja a méheket, vagy hogy a rajok betegséget terjesztenek. A feltevés azonban nem helytálló.

Csak azokból a méh lakásokból jönnek ki rajok, amelyekben a legegészségesebb családok laknak. Az éhraj csak kivételesen fordul elő. Beteg családok egyáltalán nem jutnak abba a helyzetbe, hogy

lakásuk szűk legyen, építeni nem építenek, anyagöcsőt nem húznak. Következésképpen nem is rajozhatnak. A kirepülő raj rendezése a méhes közelében száll le. Hogyha hamarosan nem fogják be, felkerekedik és vaktában megy tovább s csak ekkor kezdi a hajlék keresést. Hogy találhatta volna meg, másképp például az az 1938. júniusának egyik napján délután 3 órakor beköltözött raj a ládát másképp, ha azt aznap délelőtt tették ki? Szálláscsináló méhek útján bizonyára nem, mert a legközelebbi méhészet 2½ km. távolságra van. A raj már valószínűleg az erdőben tartózkodott és a szálláscsináló méhek a ládika kitételeig nem találtak megfelelő hajlékot. Magam is ott voltam, mikor a raj bevonult. Az volt az érzésem, hogy a méhek afeletti öröme, hogy lakást találtak, nagyobb volt, mint az ott álló méhészé.

Egy másik ládikába este telepedett be egy raj, reggel elhelyeztük végleges helyére, a ládika visszerült eredeti helyére. Más estére újra raj volt benne. Nem tudom elképzelni, hogy ezt a rajt szálláscsináló méhek a 2—3 km.-re fekvő méhészetből vezették volna ide.

Számos ilyen esetet tudnék még felhozni, amelyike mind azt cáfolja meg, hogy ilyen ládikák kihelyezése tisztességtelen méhészcselekmény volna. Akik ez utóbbit

állítják, azt mondhatják: „A második raj, az első beköltözése előtt esetleg napokkal már megtudta a ládika helyét szálláscsináló méhei útján, stb.“

Ezekből az általam három év folyamán tapasztalt tényekből a következő következtetést vonom le:

1. Azok a rajok, amelyeket a rajzó család helyének közelében nem fognak be, őslakóhelyükre, az erdőbe vonulnak.

2. A rajzó családok a legegészségesebbek az egész állományból.

3. A rajok 2—3 km. távolságra fekvő lakásba beköltözéshez nem alkalmaznak szálláscsináló méheket.

4. Azok a rajok, amelyek nap-hosszat már le vannak telepedve, ilyen kitett ládikákba nagyon szívesen beköltöznek.

5. Az ilyen rajokat meg kell menteni, ekülönítve és nemes anyával ellátva, teljes értékű családokat adnak.

6. Az ilyen rajok befogását a méhészetektől legalább 2 km. távolságban, külön erre feljogosított és alkalmas méhészettel kell végrehajtani és azt a méhészerdekképviselet vezetője bizza rá valakire.

7. Ha a Rajna mentén egy 3 km.-es sávon egy rajzási időszak alatt 5 ládikába 16 raj költözik bele, akkor csak a Rajna Badentartományt érintő részén (240 km.) legalább 1000 rajt lehet befogni.

Erdélyben

a jövőben csak fertőtlenített műlépet használjunk!

Viaszt fertőtleníti és műlépet szállít a m. kir. Földművelésügyi Minisztérium által adományozott viasz-fertőtlenítő géppel fertőtlenített és műlépprenn készített viaszból az Erdélyrészi Méhész Egyesület Telepe.

Vezető: Tóth István ig. vál. tag. — Kolozsvár, Honvéd-utca 76 szám

Műlépkészítés csereviaszból.

Nincs azonban feltételezve, hogy minden áthaladó raj megtalálta a kitett ládikát s így a szám még nagyobb. Azáltal, hogy a háború alatt sok méhészkatonna és ennek következtében sok méhészet felügyelete hiányos, az elkallódó rajok száma még emelkedik.

Arról, hogy az egész birodalomban mekkora az évente ilyen módon lönkremenő rajok száma, egy megközelítően is találó képet nehéz alkotni. Hogy ez nem kicsiny, az biztos.

Végül szeretném még azt a kívánságomat kifejezni, hogy az illetékesek foglalkozzanak ezzel a kérdéses kérdéssel. Remélem, megtalálják a lehetőségét annak, hogy a sok veszendőbe menő rajon és igen sok méhészen segítsenek.

(A fordító megjegyzése: Ezt az ügyet nálunk is érdemes megszívlelni. A méhészkörök, vagy ennek híján az előjáróság tudtával és beleegyezésével kellene rendszeresen megmenteni a veszendőbe menő sok rajt. Tudni kell még azt, hogy a költésrothadás elleni 257.200/942. F. M. rendelet 11. §-a (I. M. Közlöny 1943. évi 36. oldalán) megtiltja a *használt* méh-lakás nyitvatartását és lépek szabadba való kitevését. Új, műlépes kerettel felszerelt ládikók kiállítása már nem ütközik jogszabályba és egyesületi, jótékony célra, vagy felesbe minden helység 3 km.-en túl fekvő erdejében rendszeresen kellene egy-egy méhészt gyűjtse a gazdátlan rajokat. —

A méhnevelés első teendői

Sok-sok kis vagy közepes állományú méhészt eredménytelen méhészkedésen lehetne segíteni, ha a méhnevelés gondolatával megismerkedne, tanulságait felhasználná, tanácsait megszívlelné.

Minden kis állományban, de még inkább egy tíz családon felüli méhésztben kitűnik, még a leggyengébb évben is egy-két család, amelyik a méhészt szerint megmagyarázhatatlanul, de feltűnően jobban gyarapodott vele egyenlő erővel induló családoknál. Ha egy község többszáz méhcsaládjából közül a tíz méhészt legjobb méhcsaládját a következő évben egy félreeső fekvésű röpkörzetben tenyésztették ezek közül is kiválna egy-kettő, ezeket viszont más község és vidék hasonlóan kiválasztott családjaival hasonlítva össze úgy lehetne kiválasztani a vidék, a megye, a Székelyföld, Északerdély, Felvidék, Dunántúl stb. legjobb méhcsaládjait, mint ahogy évenként a bajnokokat.

Ehhez a kiválasztáshoz nem is kell őket elkülöníteni, mert van a méheknek egy olyan tulajdonságuk, ami a kiválasztást rendkívül megkönnyíti. Az ugyanis, hogy minden tulajdonságukat az anyától kapják. Az anya pedig csak egyszer párzik. Ha tehát az anya kiválasztását és párzását irányítjuk, a kiválasztást elvégezhetjük. Az anyanevelés tehát méhnevelés is lehet és kell is, hogy az legyen.

Általánosságban egymagában a fiatal anyáról való gondoskodás is okszerű irányítás számba jön, mert azok általában jobban petéznek, mint ahogy az állatok fiatalabbja is jobban bírja a megterhelést, vagy a fiatal gyümölcsfa is bővebben terem. De egymagában a fiatalság a nemes tulajdonságokat még nem biztosítja.

Aki tehát kis állománnyal is eredményt akar elérni, az anyaneveléssel meg kell barátkoznia. A gödöllői méhészkönyvtár kiadásában dr. Örösi Pál Zoltán által meg-

irt és 80 filléres árban az EME-nél kapható 92 oldalas „Egyszerű anyanevelés” című könyv az emberrel valósággal megkedvelteti az anyanevelést és az egyszerű módzatok közül a méhésztetszés szerint válogathat.

Csak ha az egyes méhészek megértik a méhnemesítés nagy jelentőségét és igen kézzelfogható befolyását az évi mézhozamra, akkor alakulhat ki a nemes verseny a jobbnál-jobb tulajdonságú családok és anyák előállításával és tenyésztésével. Az ilyen kiválasztott anyák eladása a méhészet egyik kereskedelmi ágává fog fejlődni.

Aki a gödöllői kutatóintézet július havi tájékoztatóját figyelmesen elolvasta (M. K. 122. oldal utolsó sorai), erre a kiválasztásra talál példát és jövőben talán már ilyen anyát is kaphat Gödöllőről.

Ez nem jelenti azt, hogy most már mi pusztítsuk ki a nálunk elterjedt méhesaládok anyáit. Hanem jelenti azt, hogy a kiválasztás által ki fog alakulni egy-egy meghatározott jó tulajdonságú anyatípus és annak leszármazói. Ezeket valahogy majd meg kell jelölni névvel, számmal, vagy együttesen mindkettővel, esetleg még évszámmal is.

Ha idáig jutunk, felmerülnek egyéb kérdések is. Az egyik a törzskönyvezés ügye, a másik pedig a tulajdonságoknak tovább örökítése.

A törzskönyvezés alatt a származásnak megállapíthatására vezetett jegyzeteket kell értenünk, amelyeket egy-egy méhészt egész életén át megőriz és feljegyzései világosak, félre nem érthetők s lehetőleg egységes módszerrel vannak papírra vetve. Vegyük csak a gödöllői példát. Szó van a 4. számú nagy Boczonádi rakodó kaptárról, ennek 1942. évi anyja kitűnő, utóda 1943-ban az 1. számú fekvőkaptárban szintén kitűnő s ennek 1944-ben valószínűleg utódait sok

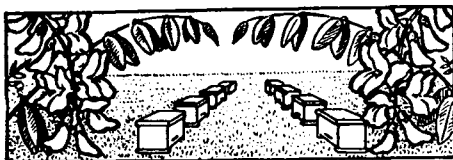
méhészt kapja meg. A törzskönyvet méheinkről, szerintem kaptárak szerint kell vezetni. Láttunk a Békéscsabai Méhésztudományi Egyesület elnökénél egy vasos, bekötött könyvet. Ebben a lapok sorszámozva vannak. A kaptárak is. Egy jó nagy lap egy kaptár részére 15—20 évi feljegyzésre is elég. Ha tehát a gödöllői 4. sz. 1942. évi anya utóda az 1943. évi 1. sz. kaptár anyja, valamilyen algebrai számcsoporttal s mégis a lehető legrövidebben meg kellene úgy jelölni ezt a műveletet, hogy ne keljen 2—3 sor szöveget írni s a feljegyzésen évek múlva is ki lehessen kutatni, egy-egy család anyja honnan, melyik kaptárból származik. Az is kitűnethető legyen, hogy ha én a 2. számú családom anyját találom a legjobb mézelőnek, a 8-ast a jó szaporítóknak, abból neveltem két irányban kiváló két anyaféleséget, meglássék a jegyzetekből ez az „átnevelés”, kiválasztás.

Szeretném megérni, hogy a M. K.-ben ilyen hirdetések legyenek: „Csiki B1. 1943.” anya 5-ik utóda kiváló mézelő, „Baróti K. 1942/7.” edzett, havasi méhanya rendkívüli rajzó hajlamú családot ad. Előjegyzést elfogad . . . . . méhészt. Így lehet Bácskai, Háromszéki fekete, Felsőtisza szürke, Bánátolász 912. keresztezés. Ahogy a búzát nemesítői a helység és sorszámmal jelölik, mint Ódvos 117, Bánkúti 101 és így tovább.

A másik kérdés a tiszta vérben való tovább tenyésztés és a vérfrissítés ügye. Beszerzem, vagy kitenyésztetem a jó tulajdonságú anyát, de ha nem tudom ellenőrizni, melyik család heréi közül párzik, a tovább öröklés már kétes.

Ugyanígy évekig egy és ugyanazon család anyja-leszármazóit ugyanazon telep ismert jó tulajdonságú heréivel párosítatva előáll a vérfrissítés szüksége.

Gyepessy I.

MÉHLEGELŐ

A mátravidéki vándorlás eredménye.

Két méhésztársunktól is kaptunk adatokat a második akácra való vándorlás idej eredményéről.

Baracska János szabadkai méhésztárs mérlegen álló Nb. kaptára Salgótarjánban 18 nap alatt összesen 17 kg. 60 dekát gyarapodott, úgy, hogy az egész kirándulás rosszul sikerültnek mondható. Különösen azok a méhészek jártak rosszul, akik későn érkeztek és esetleg még kárt is szenvedtek az úton. Sajnos olyan is elég sok lehetett, mert úgy a megérkezésnél, mint az indulásnál rendkívül nagy tolongás volt. Sok telektulajdonos 200—300 kiló mézet kapott, jól kerestek a helybeli teherautósok és a fuvarosok. Július 20-ig otthon 6 kiló apadása van.

Mike Mária esztergomi méhésztársunk szerint Salgótarjánban június 5-én volt a legjobb hordás, 6 kiló. A többit elrontotta az eső. Összesúlygyarapodása 17 kg.

Vándorlás fűzikére.

Erdélyben a szászrégeni szász méhészek mintegy 300 méhcsaládot szállítottak Rátosnyára. A bukovinai hazatért székely méhészek Palotailván voltak. A Hargitán és Kommandón több székely méhésztársunk próbált szerencsét. Szeretnők részletes leírásaikat megkapni.

A tarlóvirág és napraforgó.

Az Alföldön átlag szárazság uralkodik, úgy, hogy a folyók mentén és az Alföld szélein van úgy július 20. óta napi 40—80 deka hordás főleg a napraforgóból. A napraforgó augusztus második felében már elvirágzik.

Fekete méz.

Itt nem kell valami sötétben áru-sított mézre gondolni, hanem arra, hogy itt Gyergyóban többmagammal fekete színű mézet pergettünk, különösen azoktól a családoktól, amelyek korábban felerősödek. A későbbi behordott méz már nem ilyen fekete. Küldök elemzésre belőle.

A sötét szín nem öreg lépek feketeségétől származik, mert én hízlalt lépeket használok s azok nem feketednek meg.

Hét országos kaptárban levő családtól elég sokat, 75 kiló mézet pergettem s legnagyobb része ilyen fekete. 10 éve méhészkedem, de még ilyent nem láttam. A vevők is kételkedve fogadták. Miután ott-hon már fogyasztottak belőle, jöttek még venni, de sajnos hamar szétkapkodták.

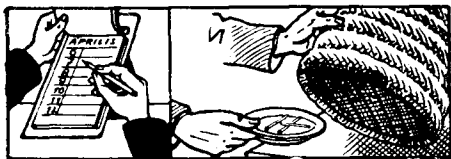
Az íze ugyanolyan jó, mint a világosnak. Ha üvegbe öntjük, olyan a színe, mint a fekete áfonya.

Gyergyóban a főhordást általában a réti virágok tömege adja és közöttük a vadon termő fehér here. Ez akkor díszlik, ha májusban bőséges esők vannak és akkor nagyon szép világos mézet ad, csak sajnos június közepe táján jön a kegyetlen kasza és mindent letarol. 1941-ben olyan bőségesen díszlett a fehér here, hogy egész fehér színű volt a rét. Volt ám mit pergetni is, 16 országos családától kaptam 10 rajt és 250 kiló mézet.

Ha száraz nyár van, akkor bizony elég szegény a méhészet, ha csak ki nem megy az erdőre a családokkal.

Gyergyószentmiklós.

Kercsó Sándor.

SZEPTEMBERI TENNIVALÓ

Eljutottunk a beteleléshez.

Erdély hűvösebb részein már eddig is kiürültek a mézkmarrák, az enyhébb éghajlatú részeken szeptember közepéig szintén ki kell azt üríteni, mert ha még akármilyen kis hordás volna, az feltétlenül elfér a fészekben a nagymértékben esökkenő fiasítás helyébe.

Most már a téli fészek megalkotása képezze legfőbb gondunkat. A téli fészket pedig aszerint, hogy volt-e nyári hordás, csak a napi élelem jött be, vagy apadás, azaz hordástalan idő volt, más és más helyzetet teremtett, másképp kell előkészítenünk.

Ha volt nyárvégi hordás, úgy kell tudnunk, hogy miből volt az. Ha történetesen mézharmatból származhatott (füzfáról, tengerilevélről) úgy be kell avatkoznunk. Ezen nem tud telelni a család, megcukrosodik időelőtt a lépekben s a méhek éhenhalnak mellette. Feltétlenül ki kell cserélni jó minőségű mézzel, amit előző pergetésből előrelátó méhészt megtartott. Ha nem mézes keret formájában adják, úgy nagy adagban etessük fel az elrendezett fészekbe, mert a méheket most már nem korlátozza a nagy fiasítás és megfelelő helyre, a fészek közepére raktározhatják és be is fedhetik. Ha pedig híg mézünk van keretben és nem a megfelelő helyen, kipergetjük s újra beadjuk etetőben.

Ha a nyár vége és ősz nem adott sem pergetést, sem hordást, úgy ha van elég méz, előrelátó méhészt nem pergette ki a költőtér oldalkeleteiből a mézet, úgy a méznek elhelyezését vizsgáljuk meg. Ha nagyon szétszóródottan, fél és részke-

ret mézet találunk azoknak egybehordására törekedjünk. A választófallal leszűkített fészken kívül maradjon a félig mézes keret, lefedezzük este s így a méhek áthordják. Nehezebben boldogulunk a híg mézzel. Kipergetés nélkül nem igen tudjuk áthordatni.

Ha a nyárvége egyenesen hordástalan volt, akkor a nyáreleje óta a kaptárban maradt méznek hirepora. Ha volt pergetés, etetés következik. Ha nincs miből, úgy a népes, mézesebb családokhoz egyessítjük a gyengébbeket. Legtöbb méhészt úgy van, hogy állománya egy kis része a mézúrbe is hordott s csak egy része inséges. Itt kézenfekvő a megoldás. A jó családok kitartják a gyengéket.

Két intelem adódik a fentiekből. Olyan telelési módot válasszunk, amelyik a fogyasztást a lehető legkisebbre csökkenti és a másik az, nem meggondolandó, miért tudott a méhesből egy pár család eredményt elérni s a többi nem? Ez, ha anyjuk egyébként rendben van, a család kiváló jó tulajdonságát mutatja. A jövőre ezt figyeljük, tavasszal ettől neveltessünk anyákat többi gyenge családaink számára s ezzel a méhnemesítés legelső lépéseit megtettük.

Az EME megtette a lépéseket s ha az ország közellátási helyzete megengedi, az inséges méhészcsládok részére lesz cukor, bár már szeptember folyamán tudnunk kellene és rendelkezésünkre kell álljon. Ha lesz, a M. K. októberi számát be nem várva, a napisajtó útján fogja értesíteni a méhészeket a tennivalókról, az igénylés módjáról.

Addig is ne sopánkodjunk, hanem tegyünk meg minden lehető méhcsaládaink teelésének biztosítására, mert most, a mézkereslet idején látjuk, mit ér egy nagyobb állomány: vagyont. Mint minden vagyonnal gond, vesződség, költség is jár. Ismerünk méhészt, aki azért nem pergetett állományjának kis részéből, hogy a teelést biztosíthassa. Más meg nem adta el mézét, a harmadik meg majdnem ráfizetéssel vitte el méheit napraforgó vetésterületre, mind-mind a betelelés biztosításáért.

A fészkek lehetőleg akkorára szükítendő, ahány keretet — Takács Menyhért szerint — most őszlőn, hűvös reggeleken a család sűrűn fedni képes. Ha nagy fészket hagyunk, nagy hideg űr lesz a teelő fűrt közelében, nagyobb lesz a fogyasztás, szenvednek a szélső léppek. Pedig sok méhészt nem szükíti a fészket, 8 lépnél többet semmiesetre se hagyunk benne sem a

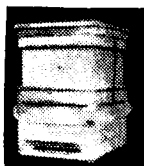
rakodóban, sem a fekvőkben. Látam olyan méhcsaládot, hogy az egész mézür felette maradt télire fele kipergetetlen mintegy 20 kilónyi, cukros mézes léppel. Mit gondolna az ember, mi lett tavaszig? A család 20 kilót fogyasztott s csak a többi tisztulási lehetőség okozta, hogy nem pusztult el.

A szigoruan vett tél tartama alatt a fogyasztás kinn teelő családnál 4—6 kiló, de lehet 12 kiló is. Van azonban mód, a zárt helyen való teelés, ahol 2 kg. körül fogyaszt a család. Ez azonban szigoruan betartandó óvatosságot kíván, ezért ezt októberi számunkban fogjuk ismertetni. Nem ördögös mesteriség és óriási megtakarítást jelent. népes teelést, korai fejlődést, jól induló következő évet. Azt pedig, hogy a jó teelés és tavaszi indulás az alapja a jó esztendőnek, minden méhészkönyv tanítja.

Uzdi.

Raktáron tartjuk az

erdélyi nagy és erdélyi kis kaptárokat.

Megrendelésre vasúton is szállítjuk. Készítünk rendelés után bármilyen más kaptárokat is. — Úgy a kis erdélyi, mint a nagy ára **52** Pengő teljesen felszerelve. — Gépen csapozott vályus keret drb nagyság szerint 36—50 fillér

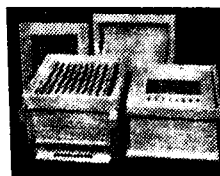
Keretléc 100 folyó m :
10 mm. vastag 14 80 P.
8 mm. vastag 13 80 P.
7 mm. vastag 12 80 P.

Kérdésre válaszöllyeg ellenében válaszöllyünk Nagyobb megrendelések esetén külön árajánlattal szolgálunk.

Rendeléskor 50% előleget kérünk.

Képes árjegyzék kívánatra ingyen.

VÁRADI BÉLA villanyerőre berendezett kaptárkészítő üzeme Kolozsvár, Szigligeti-u. 38.

TÖRVÉNYEK RENDELETEK

(Folytatás.)

A m. kir. földművelésügyi miniszter 114.400—1943. F. M. számú rendelete a méhviasz és a mülép előállításának és forgalombahozatalának szabályozása tárgyában.

3. §.

A rendelet hatálya alá tartozó termékek megengedett alapanyaga és segédanyagai.

(1) *Alapanyag* a 2. §. a)—c) pontjaiban meghatározott termék.

(2) *Segédanyagok*:

a) fertőzőanyagoktól mentes, tiszta víz a lép (sonkoly) méztartalmának kivonására, illetőleg a lép (sonkoly) vagy viasz főzésére vagy megolvasztására.

b) fehérítésre (halványításra) alkalmas, vegyileg (klór, mész, kénsav, kénsav, hidrogénperoxid, káliumpermanganát, terpentinolaj, stb.) vagy fizikailag (vér, csontszén, fullerföld stb.) ható vegyszerek és anyagok, a nyers méhviasz fehérítésére.

c) különböző szerves oldószerek (benzin, széntetraklorid, stb.) a méhviasz kivonására.

4. §.

A rendelet hatálya alá tartozó termékek elnevezése és jelzése.

(1) A jelen rendelet hatálya alá tartozó termékeket a 2. §-ban megjelölt elnevezéssel kell forgalombahozni. Mülép forgalombahozatala esetében azt is fel kell tüntetni, hogy öntött vagy hengerelt-e a mülép.

(2) A termékek elnevezését az áru csomagolási burkolatán, illetőleg burkolat nélkül forgalombahozott árunál az anyagba sajtoltva kell feltüntetni.

(3) Fel kell tüntetni továbbá az árun, illetőleg csomagolási burkolatán az árut előállító vállalat nevét (céget), lakóhelyét (telephelyét).

(4) Fel szabad tüntetni a termék esetleges költött nevét vagy üzleti megjelölését, illetőleg védjegyét abban az esetben, ha ez az áru eredetére, származására és felhasználására vonatkozóan megtévesztésre nem alkalmas.

5. §.

A rendelet hatálya alá tartozó termékek hamisításának tilalmazása.

(1) Tilos méhviasz elnevezéssel vagy megtévesztő módon a méhviaszra történő utalással a 2. §-ban meghatározottaktól eltérő anyagot forgalombahozni.

Ez a rendelkezés nem vonatkozik azokra az ipari termékekre, amelyek méhviaszon és elszappanosító anyagon kívül csak vizet tartalmaznak és amelyeknek méhviasztartalma legalább 25% (pl. méhviaszpótlóviasz).

(2) Tilos olyan méhviaszt forgalombahozni, amely idegen állati, növényi vagy ásványi eredetű anyagokból többet tartalmaz, mint amennyi természetes szennyezésként előfordulhat vagy műszaki kezeelés esetében a segédanyagokból belejuthat és bennmaradhat.

(3) Tilos a méhviasz tisztítására fertőzött vagy bomlásban lévő, szerves anyagokkal szennyezett vizet használni.

(4) Tilos a méhviasz fehéritésére olyan anyagokat vagy szereket használni, melyek a méhviaszból maradék nélkül el nem távolíthatók.

(5) Tilos a méhészeti célra forgalombahozott méhviasz csomagolására olyan anyagot használni, amelytől a méhviasz hátrányos tulajdonságokat (idegen íz, szag, stb.) kaphat.

(6) Tilos romlott, dohos, penésztől vagy viaszmoslyhernyóktól ellepített méhviaszt e tulajdonságok félre nem ismerhető megjelölése nélkül forgalombahozni.

(7) Tilos nem méhviaszból készült műlépet forgalombahozni.

(8) Tilos nem fertőtlenített méhviaszból készült műlépet forgalombahozni. Fertőtlenítettnek azt a méhviaszt kell tekinteni, amelyet vízben legalább 1 óráig forraltak, vagy amelyet a 257.200—1942. F. M. számú rendelettel szervezett körzeti viaszfertőtlenítőkben avagy ugyanilyen elv szerint működő magánüzemben fertőtlenítettek.

(9) A méhviaszon felül más anyagot is tartalmazó műlép forgalombahozatalára indokolt esetben a földművelésügyi miniszter engedélyt adhat.

6. §.

Ellenőrzés, mintavétel és szakszerű vizsgálat.

(1) A hatósági ellenőrzés, mintavétel és szakszerű vizsgálat az 1895:XLVI. törvénycikk és a végrehajtása tárgyában kiadott rendeletek értelmében történik.

(2) Szakértői közreműködésre és vegyvizsgálatra az 1895:XLVI. tc. alapján működő vegykísérleti és vegyvizsgáló állomások illetékesek.

(3) a rendelet hatálya alá tartozó termékekből szakszerű megvizsgálás céljaira rendszerint 150 g minta szükséges.

7. §.

Külföldi áru behozatala, belföldi áru kivitele.

(1) A jelen rendelet rendelkezései kiterjednek a rendelet hatálya alá tartozó, külföldről behozott termékekre is. Ilyen termékeknél a 4. §-ban kötelezővé tett elnevezéseken felül a forgalombahozatalért felelős belföldi vállalkozó nevét (cégét) és lakóhelyét (telephelyét) is fel kell tüntetni.

(2) Kivitelre szánt áru minőségi kérelmei, összetétele, elnevezése, jelzése és forgalombahozatalának módja tekintetében az áru rendeltetési helyén hatályban levő szabályok, ilyenek hiányában pedig a jelen rendelet rendelkezései irányadók. A magyar eredetre utaló elnevezést azonban csak akkor szabad alkalmazni, ha az áru a jelen rendelet rendelkezéseinek megfelelő. Ha a kivitelre szánt áru a jelen rendeletben megállapított kérelmeknek nem felel meg, „kiviteli áru” felírással a belföldi forgalomra szánt áruktól elkülönítve kell tárolni.

8. §.

Büntető rendelkezések.

(1) Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés — így az 1895:XLVI. tc. 3. vagy 4. §-ában foglalt rendelkezés — alá nem esik, kihágást követ el és pénzbüntetéssel büntetendő az, aki a jelen rendeletnek a méhviasz és műlép előállítására, forgalombahozatalára, elnevezésére és jelzésére vonatkozó rendelkezéseit megszegi vagy kijátssza.

(2) A pénzbüntetés tekintetében az 1928:X. törvénycikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) A kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, mint rendőri büntetőbírósnak hatáskörébe tartozik. Az 1929:XXX. tc. 59. §-a (1) bekezdésének 3. pont-

KÜLÖNFÉLÉK

jában foglalt rendelkezés alkalmazása szempontjából szakminiszternek a földművelésügyi minisztert kell tekinteni.

9. §.

Záró- és átmeneti rendelkezések.

(1) A jelen rendelet a kihirdetésének napján lép hatályba.

(2) A jelen rendelettel szabályozott és készletben levő termékeket a jelen rendelet hatálybalépésétől számított hat hónap alatt akkor is forgalomba szabad hozni, ha azok minőség és összetétel tekintetében nem felelnek meg a jelen rendelet követelményeinek.

(3) A jelen rendelet rendelkezései nem terjednek ki a gyógyászati célokra szolgáló méhviaszra (IV. Magyar Gyógyszerkönyv, 113—114. oldal), amely a gyógyszertárak és gyógyárunagykereskedések által ilyen rendeltetésére utalással kerül forgalomba.

Budapest, 1943. évi jún. hó 22-én.

A miniszter helyett:

dr. Konkoly-Thege Sándor s. k.
államtitkár.

(Megjelent a Budapesti Közlöny 1943. július 2.-i számában).

(Vége.)

Méhészet:

Dr. Máté Lajos és Társa

BUDAPEST, V. ZOLTÁN-U. 11. SZÁM.

Telefon: 1-157-47.

Dúsan fölszerelt raktárunkban méhésztársaink a méhészet körébe tartozó összes cikkeket a legelőnyösebben és a legjobb kivitelben beszerezhetik. — Hunor kaptárakat állandóan raktáron tartunk. Műlépet valódi tiszta méhviaszból minden kívánt méretben gyártunk. 1 pengő földolgozási díj ellenében viaszt műlépre becserélünk.

Állandóan a legmagasabb napi árbán veszünk mézet és viaszt

Árjegyzéket kívánatra ingyen küldünk.

Az *EME Kolozsvári Méhészköre* havi megbeszélését szeptember hó 8-án, szerdán délután 7 órakor tartja az EME helyiségében. Mócsy István elnök.

A „*Méhészkönyv*“ vezetői a pénzforgalomról az augusztusi lapot küldjék be. Ne felejtsek el a munkanaplót vezetni, hogy az adatokat ne később írják be emlékezetből, hanem lehetőleg naponta.

Mézelő növények magját gyűjtjük és hirdessük díjtalanul a M. K.-ben. Hívjuk fel gazdátársaink figyelmét a mézelő takarmánytermelési lehetőségre. Fehérheremagot az Erd. Gazdák Magértékesítő Szövetkezetéből 18 havi hitelre kaphatnak. (L. a M. K. múlt számában a 139. oldalon.) Megfigyeléseinket írjuk meg a M. K.-nek.

Jó tanácsot sokszor nincs kitől kérjünk, vagy az adott tanácsban nem bízhatunk meg mindig. A jó könyv sokkal megbízhatóbb és kimerítőbb magyarázatot ad. A legajánlhatóbb korszerű kisebb könyv a Boczonádi—Örösi: Méhgazdaság (4 pengő 40), nagyobb terjedelemben Héjjas: A sikeres méhészkedés (20 pengő, ismertette a M. K. májusi számában).

BOCZONÁDI: A MÉHEK ÉLETE.

(Kezelés.) — — — — — 7.40 P
Boczonádi—Örösi: Méhgazdaság 4.40 „
Örösi: A méhek költséthrohadása 2.40 „
Örösi: Költséthrohadások — — 1.— „
Az összeg előzetes befizetése mellett postai szállítással megrendelhetők a

„Méhészet“

kiadóhivatalában.

Ujpest, Széchenyi-utca 8. szám.

APRÓHIRDETÉS

TUDNIVALÓK a hirdetések feladásáról.

A Méhészeti Közlöny hirdetési díja négyzet cm-ként 20 fillér, tagoknak 10 fillér. Az apróhirdetés díja szavanként 8 fillér, tagoknak 4 fillér. Vastag betűvel szedett szavak közlési díja 16, illetve 8 fillér. A hirdetési díjak előre, a megrendelés feladásakor küldendők be. Apróhirdetésért hirdetési támpéldányt nem küldünk. A hirdetések mindenkor a nő 22. napjáig küldendők be a kiadóhivatal címére: Kolozsvár, Majális-u. 24.

Méhészeti eszközök kaphatók a „Dzierzon” Méhészetnél, Nagyvárad, Csáky István-u. 65. Az árjegyzéki áraból az E. M. E. tagjainak 5 százalék kedvezmény. 16

40 méhesaládot veszek, kast vagy kaplárt tavasszal visszaadom. Dr. Moesi Károly, Kolozsvár, Király-u. 34.

Házi mézestészák készítése. A méz és viasz értékesítése. Irta: özv. Kremnitzkyné. Fröhlich Ilona, az E.M.E. és az O.M.M.E. tb. tagja, 7, bővített kiadás. Az E.M.E. kiadása. Ára 1,50 P, és a postai küldés díja. Megrendelhető az E.M.E.-nél, Kolozsvár, Majális-u. 22. Ez a 16 oldalas füzet az izléses formájú, gazdaságos összeállítású, gyógy, csemege és élelmezési célokat szolgáló izletes házi mézes tészta készítési módját ismerteti részletesen. Minden méhész szerezz be felesége részére. Méhészek számára ez a legkedvesebb ajándék. A mézfogyasztás emelésének egyik leghathatósabb eszköze ez a füzet. Nem hiányozhatik egy méhész feleségének sem az asztaláról.

Hirdetmény.

(11)

Méztermelő- és értékesítő Hangya Szövetkezet

műlépet, kaptárokat, méhészeti eszközöket

a legjobb minőségben legolcsóbb napi áron hoz forgalomba állandó kortátlan mennyiségben.

Árjegyzéket, felvilágosítást, szektarácso! díjtalanul ad.

Cím: BUDAPEST, IX., Közraktár-utca 34. // Raktár: IX., Bakács-utca 8.

Postacím: BUDAPEST 48. — Telefon: 187-999.